

EVROPSKA CENTRALNA BANKA
EUROSISTEM

SL

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2021/[XX]

z dne [dan mesec 2021]

o spremembi Smernice Evropske centralne banke (EU) 2017/697 o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije, s strani pristojnih nacionalnih organov v zvezi z manj pomembnimi institucijami

[(ECB/2021/XX)]

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko¹ ter zlasti člena 6(1) in člena (6)(5)(a) in (c) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska centralna banka (ECB) je 4. aprila 2017 sprejela Smernico Evropske centralne banke (EU) 2017/697 (ECB/2017/9)², s katero je oblikovala splošne politike za izvajanje določenih opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije, s strani pristojnih nacionalnih organov v zvezi z manj pomembnimi institucijami. Z zakonodajo, ki je bila uvedena po sprejetju Smernice (EU) 2017/697 (ECB/2017/9), so se spremenile ali črtale nekatere opcije in diskrecijske pravice, določene v pravu Unije, ki so bile vključene v Smernico (EU) 2017/697 (ECB/2017/9). Zato so potrebne nekatere posledične spremembe Smernice (EU) 2017/697 (ECB/2017/9).
- (2) Kar zadeva stopnje odlivov, ki se uporabijo za stabilne vloge na drobno, so določeni faktorji v praksi ovirali uporabo diskrecijske pravice, obravnavane v členu 13 Uredbe Evropske centralne banke (EU) 2016/445 (ECB/2016/4)³ in členu 7 Smernice (EU) 2017/697 (ECB/2017/9), pri čemer lahko pristojni organi institucijam dovolijo uporabo stopnje odliva v višini 3 % za stabilne vloge na drobno, ki jih krije

¹ UL L 287, 29.10.2013, str. 63.

² Smernica (EU) Evropske centralne banke 2017/697 z dne 4. aprila 2017 o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije, s strani pristojnih nacionalnih organov v zvezi z manj pomembnimi institucijami (ECB/2017/9) (UL L 101, 13.4.2017, str. 156).

³ Uredba Evropske centralne banke (EU) 2016/445 z dne 14. marca 2016 o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije (ECB/2016/4) (UL L 78, 24.3.2016, str. 60).

sistem jamstva za vloge, ob predhodni odobritvi Evropske komisije v skladu s členom 24(4) in (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61⁴. Za prikaz, da bi bile stopnje odlivov za stabilne vloge na drobno, ki jih krije sistem jamstva za vloge, kakor je navedeno v členu 24(5) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, nižje od 3 % v vseh preteklih stresnih obdobjih v skladu s scenariji iz člena 5 Delegirane uredbe (EU) 2015/61, so potrebni dodatni dokazi in analiza. Ker takih dokazov in analize ni, bi bilo treba splošno politiko dovolitve stopnje odliva v višini 3 % odstraniti iz Uredbe (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) in tako tudi iz Smernice (EU) 2017/697 (ECB/2017/9).

- (3) Opcijo, ki jo imajo pristojni organi po členu 12(1)(c)(i) Delegirane uredbe (EU) 2015/61 v zvezi z opredelitvijo glavnih borznih indeksov za namene določitve delnic, ki se pri količniku likvidnostnega kritja lahko štejejo za sredstva stopnje 2B, bi bilo treba izvajati dosledno za pomembne in manj pomembne institucije. Z diskrecijsko pravico se namerava zagotoviti, da kreditne institucije v svoj likvidnostni blažilnik vključijo samo tiste delnice, ki so vključene v indekse, za katere se lahko predpostavlja tržna likvidnost osnovnih delnic. Ker na tržno likvidnost osnovnih delnic v zadevnih indeksih neposredno ne vpliva niti pomembnost niti velikost kreditne institucije, ne bi bilo primerno uporabiti različne obravnave za pomembne in manj pomembne institucije.
- (4) Diskrecijsko pravico, ki jo imajo pristojni organi po členu 12(3) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, da odstopajo od točk (ii) in (iii) odstavka 1(b) navedenega člena v primeru kreditnih institucij, ki v skladu s svojim statutom iz verskih razlogov ne smejo držati obrestonosnih sredstev, bi bilo treba izvajati dosledno za pomembne in manj pomembne institucije, da bi uskladili merila za določitev sredstev stopnje 2B v zvezi s podjetniškimi dolžniškimi vrednostnimi papirji.
- (5) Diskrecijsko pravico, ki jo imajo pristojni organi po členu 428p(10) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ v povezavi z zahtevo glede količnika neto stabilnega financiranja, v skladu s katero lahko pristojni organi določijo, da se faktorji potrebnega stabilnega financiranja uporabijo pri zunajbilančnih izpostavljenostih, ki niso navedene drugje v poglavju 4 naslova IV dela 6 navedene uredbe, bi bilo treba izvajati dosledno za pomembne in manj pomembne institucije. Politika v zvezi s pomembnimi institucijami povezuje faktorje potrebnega stabilnega financiranja pri količniku neto stabilnega financiranja s stopnjami odlivov, ki se uporabijo v količniku likvidnostnega kritja, hkrati pa ECB pušča prožnost, da določi drugačne faktorje potrebnega stabilnega financiranja. Navedeni pristop zaradi enostavnosti in preudarnosti vzpostavlja ravnotežje med tem, da se uskladijo faktorji, ki se uporabijo pri izračunu količnika neto stabilnega financiranja, in faktorji, ki se določijo za namene količnika likvidnostnega kritja, ter tem, da se vendarle omogoča drugačna obravnava v primerih, kadar s to povezavo ne bi ustrezno upoštevali povezanega tveganja financiranja. V zvezi z manj pomembnimi institucijami odstopanje od navedenega pristopa ni potrebno niti ustrezno, saj se metodologija za uporabo faktorjev potrebnega stabilnega financiranja za navedene zunajbilančne izpostavljenosti načeloma ne bi smela razlikovati med kreditnimi institucijami. Iz istega razloga bi bilo treba diskrecijsko pravico, ki jo imajo pristojni organi v skladu s členom 428aq(10) Uredbe (EU)

⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

št. 575/2013 v povezavi s količnikom neto stabilnega financiranja, ki se izračuna v skladu s poenostavljenim pristopom, izvajati podobno.

- (6) Diskrecijsko pravico, ki jo imajo pristojni organi po členu 428q(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in v skladu s katero določijo obdobje obremenitve ločenih sredstev glede na izpostavljenost iz naslova osnovnega instrumenta teh sredstev, bi bilo treba izvajati dosledno za pomembne in manj pomembne institucije. Sredstva, ki so ločena in jih ni mogoče prosto odtujiti, bi bilo treba obravnavati kot obremenjena za obdobje, ki ustreza ročnosti obveznosti strank institucij, na katere se nanaša zahteva glede ločevanja, in bi zato morala biti v tem obdobju ustrezno financirana. Ta utemeljitev velja ne glede na velikost zadevne institucije. Diskrecijsko pravico, ki jo imajo pristojni organi po členu 428ar(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 v povezavi s količnikom neto stabilnega financiranja, ki se izračuna v skladu s poenostavljenim pristopom, bi bilo treba izvajati podobno iz istih razlogov, kot so navedeni zgoraj, in tudi zato, ker ni bonitetne utemeljitve, ki bi upravičevala drugačen pristop glede količnika neto stabilnega financiranja, ki se izračuna v skladu s poenostavljenim pristopom. Določbe te smernice o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic v zvezi z izvzetjem izpostavljenosti znotraj skupine iz uporabe omejitev velikih izpostavljenosti iz člena 400(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi bilo treba spremeniti ter te opcije in diskrecijske pravice dosledno izvajati za pomembne in manj pomembne institucije. Od sprejetja Uredbe (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) se je povišala raven bonitetnih pomislekov ECB glede prakse knjiženja kreditnih institucij, ki se nanaša na subjekte s sedežem v tretjih državah. Obseg te opcije bi bilo zato treba omejiti na izpostavljenosti znotraj skupine do subjektov s sedežem v Uniji, kar bi pomenilo, da se lahko izpostavljenosti znotraj skupine do subjektov v tretjih državah izvzamejo iz ustreznih omejitev velikih izpostavljenosti šele na podlagi predhodne nadzorne ocene posameznega primera.
- (7) Poleg tega bi bilo treba Smernico (EU) 2017/697 (ECB/2017/9) spremeniti tako, da bi lahko kreditne institucije, ki izpolnjujejo ustrezna merila z upoštevanjem kvantitativne omejitve vrednosti zadevnih izpostavljenosti, poleg popolnega izvzetja, ki je trenutno na voljo, uporabljale delno izvzetje. Ta razširjena uporaba diskrecijske pravice bi morala prispevati k ohranjanju enakih konkurenčnih pogojev za kreditne institucije v sodelujočih državah članicah in omejiti tveganja koncentracije, ki izhajajo iz posameznih izpostavljenosti, ter zagotoviti, da se povsod v enotnem mehanizmu nadzora uporabljajo enaki minimalni standardi.
- (8) Zato je treba Smernico (EU) 2017/679 (ECB/2017/9) ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Spremembe

Smernica (EU) 2017/697 (ECB/2017/9) se spremeni:

1. člen 5 se črta;
2. člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Člen 400(2) Uredbe (EU) št. 575/2013: izvzetja

Pristojni nacionalni organi izvedejo opcijo glede izvzetij iz člena 400(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z manj pomembnimi institucijami v skladu s tem členom in prilogami.

- (a) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, so izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe za 80 % nominalne vrednosti kritih obveznic, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
- (b) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, so izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe za 80 % vrednosti izpostavljenosti, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
- (c) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki jih ima kreditna institucija do družb iz navedenega člena, ki imajo sedež v Uniji, so v celoti izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe, kakor so podrobneje opredeljeni v Prilogi I k tej smernici, in če so te družbe zajete v isti nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta(*) ali enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi, kakor je podrobneje opredeljeno v Prilogi I k tej smernici.
- (d) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, so izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe, kakor so podrobneje opredeljeni v Prilogi II k tej smernici.
- (e) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(e) do (l) Uredbe (EU) št. 575/2013, so v celoti, v primeru člena 400(2)(i) pa do najvišjega dovoljenega zneska, izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
- (f) Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije ocenijo, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 in ustrezne priloge k tej smernici, ki se uporabljajo za posamezno izpostavljenost. Pristojni nacionalni organ lahko to oceno kadar koli preveri in zahteva, da mu kreditne institucije za ta namen predložijo dokumentacijo, navedeno v ustrezni prilogi.
- (g) Ta člen se uporablja samo v primeru, kadar zadevna država članica ni izvedla opcije iz člena 493(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, da posamezno izpostavljenost v celoti ali delno izvzame.

(*) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).“;

3. člen 7 se črta;

4. v oddelek IV se za naslovom „Likvidnost“ vstavijo naslednji naslovi in členi 7a do 7f:

Člen 7a

Člen 12(1)(c)(i) Delegirane uredbe (EU) 2015/61: količnik likvidnostnega kritja – opredelitev glavnih borznih indeksov držav članic ali tretjih držav

Pristojni nacionalni organi štejejo naslednje indekse za glavne borzne indekse za namene določitve obsega delnic, ki bi lahko šteje za sredstva stopnje 2B v skladu s členom 12(1)(c) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61(*):

- (i) indekse iz Priloge I k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2016/1646(**);
- (ii) vsak glavni borzni indeks, ki ni vključen v točki (i), v državi članici ali tretji državi, kot so ga opredelili pristojni organi zadevne države članice ali javni organi v tretji državi za namene te točke;
- (iii) vsak glavni borzni indeks, ki ni vključen v točki (i) ali (ii) in ga sestavljajo vodilna podjetja v ustrezni jurisdikciji.

Člen 7b

Člen 12(3) Delegirane uredbe (EU) 2015/61: količnik likvidnostnega kritja – sredstva stopnje 2B

1. Pristojni nacionalni organi dovolijo manj pomembnim institucijam, ki v skladu s svojim statutom iz verskih razlogov ne smejo držati obrestonosnih sredstev, da vključijo podjetniške dolžniške vrednostne papirje kot likvidna sredstva stopnje 2B v skladu s pogoji iz člena 12(1)(b) Delegirane uredbe (EU) 2015/61.
2. Pristojni nacionalni organi lahko periodično pregledajo zahtevo iz odstavka 1 in dovolijo izvzetje iz člena 2(1)(b)(ii) in (iii) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 12(3) navedene delegirane uredbe.

Člen 7c

člen 428p(10) Uredbe (EU) št. 575/2013:

Količnik neto stabilnega financiranja – faktorji potrebnega stabilnega financiranja za zunajbilančne izpostavljenosti

Razen če nacionalni pristojni organ določi drugačne faktorje potrebnega stabilnega financiranja za zunajbilančne izpostavljenosti v okviru člena 428p(10) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije za zunajbilančne izpostavljenosti, ki niso navedene v poglavju 4 naslova IV dela 6 Uredbe (EU) št. 575/2013, uporabijo faktorje potrebnega stabilnega financiranja, ki ustrezajo stopnjam odlivov, ki jih uporabijo v zahtevi glede likvidnostnega kritja za povezane produkte in storitve v kontekstu člena 23 Delegirane uredbe (EU) 2015/61.

Člen 7d

Člen 428q(2) Uredbe (EU) št. 575/2013:

Količnik neto stabilnega financiranja – določitev obdobja obremenitve za sredstva, ki so ločena

Kadar so sredstva ločena v skladu s členom 11(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta(***) ter jih institucije ne morejo prosto odtujiti, pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije ta sredstva štejejo za obremenjena za obdobje, ki ustreza ročnosti obveznosti do strank institucij, na katere se nanaša zahteva glede ločevanja.

Člen 7e

Člen 428aq(10) Uredbe (EU) št. 575/2013:

Količnik neto stabilnega financiranja – faktorji potrebnega stabilnega financiranja za zunajbilančne izpostavljenosti

Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije, ki jim je bilo izdano dovoljenje za uporabo poenostavljene zahteve glede neto stabilnega financiranja iz poglavja 5 naslova IV dela 6 Uredbe (EU) št. 575/2013, sledijo pristopu iz člena 7c.

Člen 7f

Člen 428ar(2) Uredbe (EU) št. 575/2013:

Količnik neto stabilnega financiranja – določitev obdobja obremenitve za sredstva, ki bila ločena

Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije, ki jim je bilo izdano dovoljenje za izračun poenostavljenega količnika neto stabilnega financiranja iz poglavja 5 naslova IV dela 6 Uredbe (EU) št. 575/2013, sledijo pristopu iz člena 7d.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

(**) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 2016/1646 z dne 13. septembra 2016 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z glavnimi indeksi in priznanimi borzami v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (UL L 245, 14.9.2016, str. 5).

(***) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).“;

5. člen 8 se črta;
6. Priloga se spremeni v skladu s Prilogo I k tej smernici;
7. Priloga II se doda v skladu s Prilogo II k tej smernici.

Člen 2

Končne določbe

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. [Pristojni nacionalni organi ravnajo v skladu s to smernico od [dan mesec LLLL]].

V Frankfurtu na Majni, [dan mesec 2021]

Za Svet ECB

predsednica ECB

Christine LAGARDE

Priloga k Smernici (EU) 2017/679 (ECB/2017/9) se nadomesti z naslednjim:

„Priloga I

Pogoji za oceno glede izvetja iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 6(c) te smernice

1. Ta priloga se uporablja v zvezi z izvetji iz omejitve velikih izpostavljenosti na podlagi člena 6(c) te smernice. Za namene člena 6(c) se šteje, da so tretje države, navedene v Prilogi I k Izvedbenemu sklepu Komisije 2014/908/EU (*), enakovredne.
2. Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije pri ocenjevanju, ali izpostavljenost iz člena 400(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjuje pogoje za izvetje iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevajo naslednja merila.
 - (a) Manj pomembne institucije morajo pri ocenjevanju, ali posebna narava izpostavljenosti, nasprotna stranke ali odnosa med institucijo in nasprotno stranko prepreči ali izniči tveganje izpostavljenosti, kakor je določeno v členu 400(3)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali so izpolnjeni pogoji iz člena 113(6)(b), (c) in (e) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter zlasti, ali se za nasprotno stranko uporabljajo enaki postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja kot za kreditno institucijo, in ali so informacijski sistemi integrirani ali vsaj v celoti usklajeni. Poleg tega morajo upoštevati, ali obstajajo kakršne koli sedanje ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti, razen v primeru položaja sanacije in reševanja, ko se zahteva izvajanje omejitev, določenih v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta(**);
 - (ii) ali so izpostavljenosti znotraj skupine upravičene z vidika strukture in strategije financiranja skupine;
 - (iii) ali sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do nasprotna stranke znotraj skupine ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na posamični in konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) ali kreditni instituciji njeni postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje omogočajo stalno preverjanje in zagotavljanje, da so velike izpostavljenosti do podjetij v skupini skladne z njeno strategijo upravljanja tveganj na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev.
 - (b) Manj pomembne institucije morajo pri ocenjevanju, ali se kakršno koli preostalo tveganje koncentracije lahko upravlja z drugimi, enako učinkovitimi sredstvi, kot so ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 81 Direktive 2013/36/EU, kakor je določeno v členu 400(3)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali ima kreditna institucija na posamični ravni in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, zanesljive procese, postopke in kontrole, s katerimi zagotavlja, da uporaba

- izvzetja ne bi povzročila tveganja koncentracije, ki bi bilo zunaj njene strategije upravljanja tveganj in v nasprotju z načeli zanesljivega notranjega upravljanja likvidnosti v skupini;
- (ii) ali je kreditna institucija tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti znotraj skupine formalno obravnavala kot del svojega splošnega okvira za ocenjevanje tveganj;
 - (iii) ali ima kreditna institucija na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, okvir za nadzor tveganj, ki ustrezno spremlja predlagane izpostavljenosti;
 - (iv) ali je bilo ali bo tveganje koncentracije, ki nastaja, jasno opredeljeno v procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) kreditne institucije in se bo dejavno upravljalo. Ureditve, procesi in mehanizmi za upravljanje tveganja koncentracije bodo ocenjeni v postopku nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;
 - (v) ali obstajajo dokazi, da je upravljanje tveganja koncentracije skladno z načrtom sanacije skupine.
3. Pristojni nacionalni organi lahko za namene preverjanja, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 1 in 2, zahtevajo, da manj pomembne institucije predložijo naslednjo dokumentacijo:
- (a) pismo, ki ga podpiše zakoniti zastopnik kreditne institucije in odobri upravljalni organ, v katerem izjavlja, da kreditna institucija izpolnjuje vse pogoje za izvzetje, določene v členu 400(2)(c) in členu 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek in odobri upravljalni organ ter iz katerega je razvidno, da ni ovir, ki bi izhajale iz veljavnih predpisov, vključno z davčnimi predpisi, ali zavezujočih dogovorov, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti;
 - (c) izjavo, ki jo podpiše zakoniti zastopnik in odobri upravljalni organ, v kateri izjavlja, da:
 - (i) ni praktičnih ovir, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti;
 - (ii) so izpostavljenosti znotraj skupine upravičene z vidika strukture in strategije financiranja skupine;
 - (iii) sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do nasprotne stranke znotraj skupine ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) je bilo tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti znotraj skupine obravnavano kot del splošnega okvira kreditne institucije za ocenjevanje tveganj;
 - (d) dokumentacijo, ki jo podpiše zakoniti zastopnik in odobri upravljalni organ ter ki potrjuje, da so postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja pri kreditni instituciji enaki kot pri nasprotni stranki, in da postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje kreditne institucije upravljalnemu organu omogočajo, da stalno spremlja raven velike izpostavljenosti in njeno skladnost s strategijo upravljanja tveganj kreditne institucije na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, in z načeli zanesljivega notranjega upravljanja likvidnosti v skupini;

- (e) dokumentacijo, iz katere je razvidno, da proces ICAAP jasno opredeljuje tveganje koncentracije zaradi velikih izpostavljenosti znotraj skupine, in da se to tveganje dejavno upravlja;
- (f) dokumentacijo, iz katere je razvidno, da je upravljanje tveganja koncentracije skladno z načrtom sanacije skupine.

(*) Izvedbeni sklep Komisije 2014/908/EU z dne 12. decembra 2014 o enakovrednosti nadzorniških in regulativnih zahtev nekaterih tretjih držav in ozemelj za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 359, 16.12.2014, str. 155).

(**) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).“

Smernici (EU) 2017/679 (ECB/2017/9) se doda naslednja priloga:

„Priloga II

Pogoji za oceno glede izvzetja iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 6(d) te smernice

1. Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije pri ocenjevanju, ali izpostavljenost iz člena 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjuje pogoje za izvzetje iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevajo naslednja merila.
 - (a) Manj pomembne institucije morajo pri ocenjevanju, ali posebna narava izpostavljenosti, regionalnega ali centralnega organa ali odnosa med kreditno institucijo in regionalnim ali centralnim organom prepreči ali izniči tveganje izpostavljenosti, kakor je določeno v členu 400(3)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali obstajajo kakršne koli sedanje ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti, razen v primeru položaja sanacije in reševanja, ko se zahteva izvajanje omejitev, določenih v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta;
 - (ii) ali so predlagane izpostavljenosti skladne z rednim poslovanjem kreditne institucije in njenim poslovnim modelom ali upravičene z vidika strukture financiranja mreže;
 - (iii) ali sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do centralnega organa kreditne institucije ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na posamični in konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) ali kreditni instituciji njeni postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje omogočajo stalno preverjanje in zagotavljanje, da so velike izpostavljenosti do njenega regionalnega ali centralnega organa skladne z njeno strategijo upravljanja tveganj.
 - (b) Manj pomembne institucije morajo pri ocenjevanju, ali se kakršno koli preostalo tveganje koncentracije lahko upravlja z drugimi, enako učinkovitimi sredstvi, kot so ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 81 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta(*), kakor je določeno v členu 400(3)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali ima kreditna institucija zanesljive procese, postopke in kontrole, s katerimi zagotavlja, da uporaba izvzetja ne bi povzročila tveganja koncentracije, ki bi bilo zunaj njene strategije upravljanja tveganj;
 - (ii) ali je kreditna institucija tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa formalno obravnavala kot del svojega splošnega okvira za ocenjevanje tveganj;
 - (iii) ali ima kreditna institucija okvir za nadzor tveganj, ki ustrezno spremlja predlagane izpostavljenosti;

- (iv) ali je bilo ali bo tveganje koncentracije, ki nastaja, jasno opredeljeno v procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) kreditne institucije in se bo dejavno upravljalo. Ureditve, procesi in mehanizmi za upravljanje tveganja koncentracije bodo ocenjeni v postopku nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.
2. Poleg pogojev iz odstavka 1 pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije za namene ocene, ali je regionalni ali centralni organ, s katerim je kreditna institucija povezana v mrežo, odgovoren za operacije kliringa gotovinskih transakcij, kakor je določeno v členu 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevajo, ali statut ali akt o ustanovitvi regionalnega ali centralnega organa izrecno vsebuje take odgovornosti, med drugim:
- (a) tržno financiranje za celo mrežo;
 - (b) kliring likvidnosti v mreži v okviru člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) zagotavljanje likvidnosti povezanim kreditnim institucijam;
 - (d) umikanje presežne likvidnosti povezanih kreditnih institucij.
3. Pristojni nacionalni organi lahko za namene preverjanja, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 1 in 2, zahtevajo, da manj pomembne institucije predložijo naslednjo dokumentacijo:
- (a) pismo, ki ga podpiše zakoniti zastopnik kreditne institucije in odobri upravljalni organ, v katerem izjavlja, da kreditna institucija izpolnjuje vse pogoje za odobritev izvzetja, določene v členu 400(2)(d) in členu 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek in odobri upravljalni organ ter iz katerega je razvidno, da ni ovir, ki bi izhajale iz veljavnih predpisov, vključno z davčnimi predpisi, ali zavezujočih dogovorov, zaradi katerih regionalni ali centralni organ kreditni instituciji ne bi mogel pravočasno odplačati izpostavljenosti;
 - (c) izjavo, ki jo podpiše zakoniti zastopnik in odobri upravljalni organ, da:
 - (i) ni praktičnih ovir, zaradi katerih regionalni ali centralni organ kreditni instituciji ne bi mogel pravočasno odplačati izpostavljenosti;
 - (ii) so izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa upravičene z vidika strukture financiranja mreže;
 - (iii) sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) je bilo tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa obravnavano kot del splošnega okvira kreditne institucije za ocenjevanje tveganj;
 - (d) dokumentacijo, ki jo podpiše zakoniti zastopnik in odobri upravljalni organ ter ki potrjuje, da so postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja pri kreditni instituciji enaki kot pri regionalnem ali centralnem organu, in da postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje kreditne institucije upravljalnemu organu omogočajo, da stalno spremlja raven velike izpostavljenosti in njeno skladnost s strategijo upravljanja tveganj kreditne institucije na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, in z načeli zanesljivega notranjega upravljanja likvidnosti v mreži;

- (e) dokumentacijo, iz katere je razvidno, da proces ICAAP jasno opredeljuje tveganje koncentracije zaradi velikih izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa, in da se to tveganje dejavno upravlja;
 - (f) dokumentacijo, iz katere je razvidno, da je upravljanje tveganja koncentracije skladno z načrtom sanacije mreže.
- (*) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).“